

DZIECIŃSKIE (4) *av*

Teksty nie oznaczają é; litera e prawdopodobnie jasne (tak w dzieci).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. s.v. dzieciński.

Po dziecinnemu, jak dziecko; bez rozeznania (4) : iáko mi dźiecińskie odpowiada/ pozna to káždy kto łowá moje włafne przeczytá CzechEp 267.

*Zwrot: »dziecińskie (sobie) poczynać« = zachowywać się jak dziecko; tractare pueritia Calag (2): Calag 307b; tedy iż dźiecińskie łobie (*vir tantus*) w ták wielkiej rzeczy poczyna/ y mowi to czego w piśmie Ianá ś. nie máłz CzechEp [396].*

Szereg: »śmiesznie i dziecińskie« (1): gdym X.K. w rozmowie zádawał/ dofyć śmiefznie y dźiecińskie mi ná to odpowiedźiał NiemObr 52.

Cf DZIECINNIE

SB